

blottet for enhver praktisk betydning, hva enten de fikk kongens approbasjon på hva de foreslo eller ikke. Det eneste positive resultat av dem ville bli, at okkupasjonsmakten fikk rede på hvor regjeringen og kongen oppholdt seg så den derigjennom fikk full rede på hvor den skulle bombe.

HVA SOM HER ER HOVEDFEILEN VED HØYESTERETTS opptreden like etter okkupasjonen er at den forsøker å opptre som en statsmakt. Det skulle den helt avholde seg fra. Derimot skulle dens medlemmer ikke forsøkt å legge noe bånd på rettens øvrige medlemmer, men sagt til disse, at de som nordmenn hadde full frihet til å handle slik som de fant situasjonen krevde det, men at de skule unnlate derunder å opptre som representanter for Høyesterett eller i egenskap av høyesterettsdommere, påberopende seg autoritet forsåvidt. For en utenforstående ser det ut som om der har fart en politisk djevel i samtlige eller i et hvert fall de fleste medlemmer av Høyesterett. Når vi nu etterpå leser deres dagbøker fra okkupasjonstiden og ser med hvilken stolthet hver av dem har spilt sin rolle i de dagers begivenheter og med hvilken forkjærlighet de dveler derved, ja da går vår tanke uvilkarlig tilbake til fader Holbergs skildring av Jeppe i baronens seng. Det samme gjør den forøvrig også når vi leser dagboken fra den som i våre dage, røkter Baglerbispens kall.

Oslo, januar 1950.

Gustav Holm.

Kontorsjef Dagfin Torp —

Forts. fra side 1.

Av et brev fra en ulykkelig kvinne — en mor med 3 uforsørkede barn gjengir vi:

«Min mann var elektriker ved Dalen Portland Cementfabrikk og ble i 1941 medlem av NS. 9. mai 1945 ble han fengslet. Han var ved arrestasjonen syk av magesår og levet på streng diett. I fengslet ble han henvist til å spise samme kost som de friske fanger. Av dette ble han selvfølgelig verre og måtte sendes på sykehus, hvor han ble operert. Det viste seg da at han hadde fått to nye sår, og det ble et lengere sykehusopphold.

Før min mann var blitt helt frisk, kom Dagfin Torp (kontorsjef ved Trosvik Verksted) opp til sykehuset og forlangte min mann utlevert. Han tok ham i sin bil og kjørte tilbake til fengslet med ham og underkastet ham et brutalt forhør. Torp slo i bordet og han ropte så høyt, at de andre fanger hørte hva som ble sagt, bl. a. at min mann var den største banditt i Telemark, og at han skulle sørge for at min mann fikk mange år innenfor murene. Så syk og nedbrutt som han var, ble dette for meget for ham og han begikk selvmord ved å kaste seg ned fra 3. etasje.

Da selvmordet ble kjent blant fangene og politiet budsendt, måtte politifullmektig

Sundvår, Brevik opp sammen med Dagfinn Torp. Da fangene så Torp, ble de rasende og de ville kaste seg over ham, men en medfange fikk forhindret dette ved å tale dem til rette».

DEN FORULYKKEDE HADDE VÆRT MEDLEM AV FAG-ORGANISASJONEN

i omlag 27 år. Da hans hustru henvendte seg til foreningens formann, Rudolf Skui, Brevik om å få utbetalt et beløp på 1000 kroner som hennes mann gjennom disse år hadde innbetalt i en begravelleskasse, fikk hun etter en tids forløp beskjed om at hennes søknad var blitt avslått av forbundet med den begrunnelse, at mannen hadde vært medlem av NS.

SAVIDT VITES ER IKKE PENGENE utbetalt. Den rike fagorganisasjon unnser seg ikke for å stjele fattige enkers og uforsørkede barns penger. Den forulykkede måtte graves på forsorgsveseents regning, til tross for at han hadde spart penger og som hans kone hadde full rett til å få utbetalt ved hans død.

Fagorganisasjonens egenmektige avgjørelse er helt ulovlig. Organisasjonen har ingen rett til å tilbakeholde en manns oppsparte penger — og av den grunn ytterligere legge sten til byrden for en kvinne som av makthaverne var blitt fratrukket sin for-

«V i har kjempet for irinnet, lov og rett. Ved de alliertes verdige innsats og vår kamp ute og hjemme har vi vunnet Vi har da rett til å vise en viss overbærenhet, men for vår egen skyld og for deres skyld som falt i kamp, ble pint til døde eller på annen måte led overlast under okkupasjonsstyret har vi ikke lov til å vise svakhet. Mange av våre egne har kjempet ute. Mange f. eks. i marinen, som har hatt kone og barn i England (og kanskje P.s anm.), har hatt så knappe lønninger, at de har brukt opp alle sine sparepenger til underhold av familien Samtidig må de se på at landssvikernes hus beboes av landssvikernes familier Jeg er klar over at husnøden ikke løses ved at landssvikernes hus blir overlatt norske, men alt hjelper og selve forholdet, som det nå er viser en svakhet som vi ikke har lov til å vise Der finnes nok av tomme brakker — glimrende varme og kostbare brakker.

Brakkene er kanskje nå de alliertes eiendom, men en henvendelse om utlån til dette formål vil ganske sikkert bli møtt med velvilje. — —

Og det får en jo si den ble!

Artikkelen ble nok skrevet for å få fru Hildisch og datter ut av fru H.s eiendom Oustøen. Hun gjorde da også herr Nicolaysen og likesinnede den tjeneste å dø nokså omgående av de ved «frigjøringen» forvoldte lidelser ...

Da generalkonsul Hildisch av norsk hvalfangsts ledende menn ble anmodet om hjelp da det stod om å være eller ikke være for den norske hvalfangstnæring fikk han anledning til å konstatere den nasjonale holdning i Denofas ledelse etter at han var sparket ut av Denofa med herr Holmboes og engelskmennenes hjelp.

Han skriver i 1931 et brev til Salgskomiteens formann, konsul Krogh-Hansen. Av brevet hitsettes:

«Skal hvaloljen finne ny kjøper må den først foredles. . . . Neste ledd i oppgaven var derfor å få denne foredling foretatt. Jeg henvendte meg først til vår eegn norske fabrikk, DE NO FA, som jeg jo har hatt en ganske nær tilknytning til, og anmodet den om å besørge foredlingen for lønn. Det ville ha vært meget naturlig. Den

vet vekk fra henne, så hun falt bevisstløs om på gulvet.

I banden, som ble ført av en to-tre hovedmenn, befant seg en sønn av direktør Carl Fred. Holmboe. Den unge Holmboe, om hvis innsatser for Norge sagaen ellers intet melder. pekte på et kostbart dokument-skap i rosentre og sølv, som Denofas direksjon hadde skjennet sin grunnlegger Dietrich Hildisch på hans 75-årsdag og ropte:

Det er min far som har grunnlagt Denofa, og den gamle forbryteren der har laget dette til seg selv! Skapet forsvant, men hysj — hysj!

Det var uten tvil med full bevissthet om denne og lignende rettsforhold at Hjemmefrontens leder, nr. justitiarius Paal Berg ved Høyesteretts første møte etter kapitulasjonen 14. mai 1945 bl. a. uttalte disse pompøse ord, som sent vil bli glemt, og som vil lyde i hans ører på dommens dag:

«— Men ulvetiden er nå over. Vi er igjen et rettssamfunn av frie borgere med våre grunnlovshjemlede menneskeretter og borgerretter. Vi har atter her i landet retten til å ytre oss fritt i tale og skrift. Atter gjelder Grunnlovens forbud mot tortur, mot vilkårlig fengsling, og mot å straffe noen uten etter lov og dom. Atter gjelder forbudet mot å gi en lov tilbakevirkende kraft. Vi er atter et samfunn av frie menn, som bygger på det gamle budet i Gulatingsloven: «Med lov skal land byggjast».

SA BLE DEN GAMLE, SYKE MANN

slept ut av huset og etter kinn-skjegg og hode heist opp på lastepanet til en åpen bil og til mengdens forlystelse i den kjølige kveld kjørt rundt i Oslos gater, før han omsider ble slengt inn på Møllergaten 19 til en opplagt ulovlig frihetsberøvelse, som tilsammen beløp seg til 2 år og 7½ måned, derav ca. 2 år på eneselle.

Noen dom fikk han aldri. En slags tiltalebeslutning, av den vanlige Rocambole-romanaktige type, greide myndighetene å sammenskrive en ganske kort tid før hans død i september 1949.

Hildisch' død hadde de ventet på med ånden i halsen. De våget ikke å dra denne gamle,

bes oppgi adr. dette blads eksp.

Sveiser

får plass fra 1ste mars eller 14de april på trivelig gård. 12—14 melkekyr + ungdyr. Melkemaschine og drikkekar. Eget væelse. Att.avskr. og lønnsforlangende sendes

A. P. Aass,
Rud, Skreia st.

Pålitelig hushjelp

får plass på Victoria, Egersund.

«8. Mai»

Postgiro:
Kontonr. 818 27

glødende mann i retten. Han visste for meget, og han hadde i sitt utrettelige, skapende arbeidsliv gjort mer for Norge enn alle de nylagede landssvik- og rettssvikmyndigheter tilsammen. De visste at straffelovens paragrafer sto i kø for å karakterisere deres framferd mot ham

Disse komplett ulovlige «fengslinger» skjedde jo ikke for å beskytte «landssvikerne» mot folkets raseri, som det så vakkert het. De ble foretatt eller støttet med kaldt blod av virkelige kompromiterte personer, et lite fåtall desperados og angstbitere, hvis navn idag er et motsigelsens tegn for hele det norske folk.

Det skjedde for å fremme tilagnelse av justisofrenes hus, eien-deler, stillinger, forretninger, penger og jord, for i det hele tatt få dem ut av sagaen, og for å hindre dem i å forberede sitt for-svar og sannhetens fremkomst så lenge som mulig.

Den skyldbevisste presse ble mobilisert mot dem. Sivile og militære «historikere» ble mobilisert. Kommisjoner og juridisk plankton a la Andersen ble mobilisert. Alt for å legge militære, juridiske og rene historiske fakta under jernlakk. Alt for å skjule hvem de var de virkelige ansvarlige for Norges 9. april, og for det som deretter hendte av nasjonale ulykker. Nå er spillet snart ute og sannhetens motstøt er satt igang. Fire av dem som i den anledning aldri må glemmes i Norge er Skeie, Scharffenberg, Martha Steinsvik og Moseid. — En kvinne og tre menn som fikk skriket til å stilne i halsen på pygmeene.

Potemkin.

27 år, med husmorskole, søker selvst. post fra april. Oppl. og lønnsstilbud til bill. mrk. «Nr. 49»

Hushjelp

søkes av ingeniørfamilie i Kristiansund N. Gode betingelser. Bill. mrk. «Bare voksne nr. 44»

Hjemmevevete puter.

Etter bestilling leverer jeg hjemmevevete puter og løpere. Bill. mrk. «Pent og solid» nr. 32.

Husmor

Snild, kvikk bondejente, helst litt eldre, får plass hjå ein einsleg bonde frå no eller 14. april. Lønnskrav med vitnemål sendes merk. «Tele» nr. 48.

Fjoskar

ordensmann med beste anbefalinger, 15 års praksis søker fra 1. event. 14/4 ny plass på moderne fjøs ca. 16—20 melkekyr i Stor-Oslo. Rommelig leilighet ønskelig Henv. A. Thomassen, Ruus gård, Nittedal.

Hallo bønder!

Dyktig, pålitelig røkter søker ny stilling. Landssvikstraff» ferdigsonet. Gode anbefalinger. God leilighet fordres. Skriftlig tilbud til Alf Due-Ødegaard, Ramsum gård, Stokke.

Sjåfør — altnuligmann

Flink, pålitelig sjåfør søker arbeid. Laste-, vare- eller personbil. 5 år som drosjesjåfør, legevakt-sjåfør i New York. 6 år som lagersjef. Tar gjerne lagerarbeide eller hva som helst. Nevenyttig kar med arbeidslyst. Gjerne jobb som vaktmester, altnuligmann etc. 1 rom og kj. må skaffes. Bill. mrk. «Ordensmann» nr. 46

Argentina.

Endel personer kan få bli med på båt til S.-Amerika mot innskudd. Innskudd ÷ kostpenger tilbakebetales i pesetas etter ankomst dit. B. m. «Nr. 47».

Opplag 9 700

Løssalgpris 25 øre

Nordmørspostens Trykkeri